

Inhoud

Lam en Leeuw	5
Jehova, Engel, Vader	9
De twaalf levensfasen	16
1958-1962 Ram: A star is born	16
1962-1967 Stier: Music & Bible	19
1967-1973 Tweelingen: The Jackson 5	22
1973-1979 Kreeft: Black or White?	26
1979-1984 Leeuw: King of Pop	32
1984-1988 Maagd: Neverland	41
1988-1992 Weegschaal: Moonwalker	46
1992-1997 Schorpioen: breakdown	51
1997-2003 Boogschutter: comeback	59
2003-2009 Steenbok: judgement	65
2009-2014 Waterman: This is It	69
2014-2018 Vissen: Xscape	74
Het Dierenriemmodel	80
De Dierenriemtekens	84

Lam en Leeuw

MICHAEL Jackson werd geboren met een uitzonderlijk muzikaal talent en binnen zijn ambitieuze muzikale familie kon hij zich snel ontwikkelen en als de leadzanger van The Jackson 5 schitteren op het podium. Om tot volle bloei te komen, maakte hij zich los van zijn vader en broers en ontwikkelde als soloartiest zijn eigen onovertroffen stijl. Gedreven door perfectionisme en met een enorme drang om de beste te worden, werd MJ één van de grootste en invloedrijkste artiesten aller tijden. Hij riep hij zich uit tot The King of Pop, wat iedereen heeft overgenomen.

Michaels innerlijk was voor een buitenstaander moeilijk peilbaar. Hij probeerde zijn privéleven af te schermen waardoor er was van geheimzinnigheid om hem heen hing, wat voeding gaf aan allerlei bizarre geruchten. Het leverde hem de bijnaam Wacko Jacko op, wat hij verafschuwde. Wie door zijn masker keek, zag een gekwetst mens en dat raakte een snaar bij veel fans die zich konden identificeren met de complexiteit van hun idool. Michaels binnenkant was herleidbaar uit zijn buitenkant omdat de persoon, zijn leven en imago onscheidbaar waren. Hij speelde geen rol van een popster; hij noemde zijn eigen leven *the greatest show on earth*. Wie keek naar *The man in de mirror* zag dat zijn imago aan de buitenkant door alle maskers heen een afspiegeling was van zijn binnenkant.

Aanvankelijk hadden veel mensen begrip voor Michaels excentriciteit. Een gewoon kind kon hij niet zijn. Al vroeg moest hij presteren als het middelpunt van de popgroep The Jackson 5 waarin hij samen met zijn broers optrad. De kinderen werden streng opgevoed en beschermd voor invloeden van de buitenwereld. Zijn autoritaire vader dwong zijn kinderen tot urenlange muzikale oefening. Tijd voor buitenspelen was er nauwelijks meer. Later heeft Michael in verschillende interviews over

zijn moeilijke kinderjaren gesproken. Vaders druk op de jonge Michael heeft zijn sporen nagelaten in zijn persoon. Zijn vader noemde hem vaak *big nose*. Moeder Kate was een toegewijde Jehova's getuige en ze voedde haar kinderen op met een apocalyptisch geloof waarin de gelovigen zich moeten voorbereiden op de wederkomst van de Messias. Michael zou zich zelf gaan beschouwen als de Verlosser.

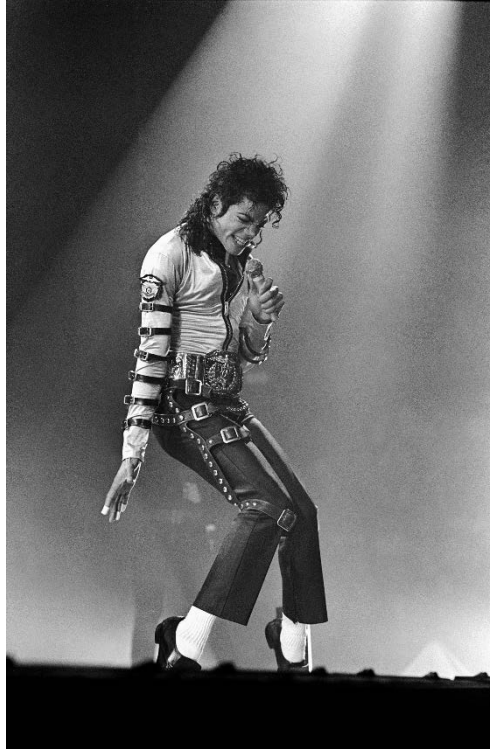
Na het exorbitante succes van Thriller ging Michael als volwassene zich steeds meer afzonderen van de grotemensenwereld en bracht liever zijn tijd door met dieren en kinderen. In zijn Neverland Ranch creëerde hij zijn fantasiewereld met een pretpark, bioscoop en dierentuin waarin hij zijn verloren jeugd kon inhalen. Het liefst was Michael in de nabijheid van jongens. Intieme relaties met volwassenen waren voor hem onmogelijk. Zijn twee huwelijken mislukten. Toen Jackson werd beschuldigd van kindermisbruik trokken velen de conclusie dat MJ pedofiel was. Hoewel een rechtbank hem vrijsprak van kindermisbruik was hij door velen veroordeeld. Omdat Michaels zelfbeeld afhing van zijn roem leidde de afkeer van het publiek tot zijn ondergang.

Ook zonder alle gekkigheid rondom zijn persoon, had Michael al een raadselachtige dubbelzinnigheid in zijn karakter, wat uit Michaels horoscoop is te verklaren met de oppositie van de Maan en Zon op de as van ascendant-descendant. Met deze planeetstanden is er een innerlijke tegenstelling tussen de bewuste ik (Zon in Maagd) en het onbewuste (Maan in Vissen). De persoon ervaart een strijd tussen de seksen, tussen wil en wens, tussen verstand en gevoel, actief en passief, volwassenheid en kind, tussen bewust streven en instinctieve drang, en de persoon wordt heen en weer geslingerd tussen de ik-wording en een passief zich laten meedrijven. De oppositie tussen Maan (Yin) en Zon (Yang) zorgen voor problemen met het ouderlijk huis en familie, gemoedsschommelingen, ontwikkelingsstoornissen en identiteitsproblemen.

De Yin-Yangtegenstelling in zijn karakter was zichtbaar in de twee gezichten; een Lam en een Leeuw. In de gewone omgang was Michael verlegen, lief, zachtaardig en innemend, maar op het podium kwam er een hele andere persoon in hem los; een zelfverzekerde entertainer die

het publiek kon betoveren. De vereniging van Lam en Leeuw in dezelfde persoon was Michaels grootste begaafdheid die hem in de eerste helft van zijn leven de energie gaf om de beste entertainer van de wereld te worden, terwijl het hem op latere leeftijd innerlijk verscheurde.

Gaandeweg werd Michael net als Elvis Presley het slachtoffer van zijn beroemdheid. De prestatiedruk, de verwachtingen en zijn rol als publiek figuur schuurden met zijn identiteit. Michael identificeerde zich met Peter Pan, de misvormde Joseph Merrick en met de Verlosser Jezus Christus. De rol van megaster kon hij onmogelijk verenigen met deze drie identificaties. Het verscheurde hem van binnen wat iedereen aan de buitenkant kan zien in zijn ambiguïteit. Was hij zwarte man of een blanke vrouw? Was hij timide of zelfverzekerd? Hield hij van vrouwen of van mannen? Van jongens of van de mensheid? Was hij *bad* of de altruïst? Was hij een leugenaar of waarzegger? Een freak of heilige? Een mens of stripfiguur? Schuldig of onschuldig? De Messias of een drugsverslaafde?

Hoe oud was MJ: negen of zestig jaar? Een mens vol tegenstrijdigheden. Hij vocht tegen zijn angst voor de veroudering – zijn laatste album noemde hij *Invincible* (onoverwinnelijk) – maar toen zijn naam, faam en rijkdom begonnen af te takelen en Michael Jackson Abraham had gezien, verloor hij de controle en verlangde hij naar verlossing. Na zijn plotselinge dood keerde de publieke opinie. Het publiek vergaf hem zijn zonden en de verloren zoon werd uiteindelijk *bigger than life*.

Levensfases Michael Jackson

jeugdfase
Jehova's zoon

volwassenheid
Gods engel

ouderdom
Vaders geest

Music & Bible

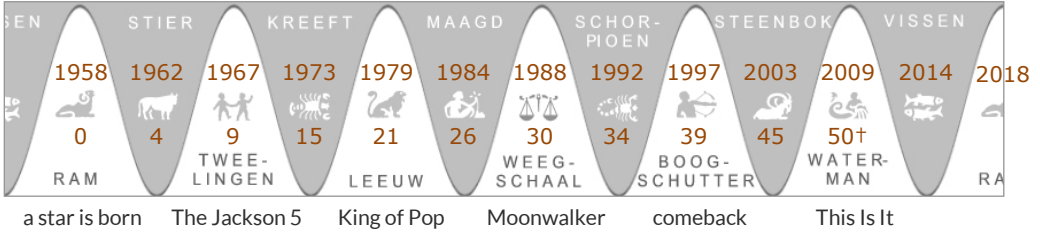
Black/White?

Neverland

breakdown

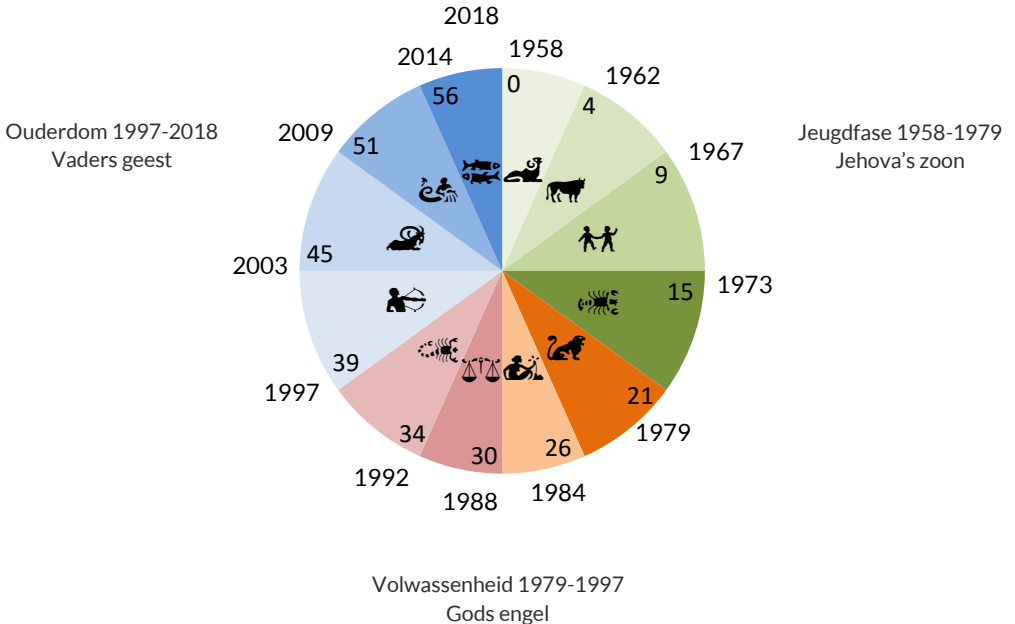
judgement

Xscape

De twaalf fases van het Dierenriemmodel verdeeld over het leven van Michael Jackson. Gemiddeld duren de fases 5 jaar. De Watermanfase begon met de aankondiging van This Is It! waarna de popster na zijn dood herrees dankzij een rehabilitatie. De Vissenfase begint postuum in 2014 met de uitgave van het laatste album Xscape en eindigt met de dood van zijn vader in 2018. De Vissenfase kan ook binnen het leven worden geplaatst; de laatste twee maanden leefde Michael als een 'zombie'.

Levenscirkel Michael Jackson

als Top of the Pops. De Britse pers noemde het gevecht om de publiciteit *The Battle of the Boogie*. De betere versie van the Jacksons zou veruit de bekendste worden. Mick Jackson heeft later erkend dat de versie van the Jacksons een ‘magische extra 2 procent’ extra had.

1973-1979 Kreeft: Black or White?

“Trying to fire your dad is not easy.”

Toen Michaels Kreefttijdperk begon, kwam de terugslag van het eerste succes. Een onzekere tijd brak aan. Michael was door Motown gelanceerd als een kindster, maar kon hij ook als volwassene succesvol blijven? Kindsterren raken bijna altijd uit de gratie na de adolescentie. De tikkende tijd werd zijn vijand. Volgens hardnekkige geruchten had Michaels vader zijn zoon chemisch laten castreren om zijn hoge stem te kunnen behouden. In ieder geval werd Michael heel onzeker over zijn uiterlijk als gevolg van overmatige acne. De pesterijen om zijn jeugdpuistjes vergrootten zijn onzekerheid.

Na de glitter en glamour van de oppervlakkige Tweelingen gaat Kreeft gevoelsmatig alle ervaringen verwerken. De pijn van het gekwelde kind ging opspelen. Dit gevoel vertolkte Michael op veertienjarige leeftijd met het nummer *Ben*, zijn eigen eerste nummer-1-hit. Het was een titelnummer van een thriller voor kinderen. In de film is *Ben* een intelligente rat die een bende ratten leidt die mensen vermoordt. De film en het nummer gaan over de vriendschap tussen een eenzame jongen en de killerrat *Ben*. Het nummer was verrassend serieus en sentimenteel. Het lied klinkt zoet, maar de inhoud is bitter. Michael moet zich in zijn Kreeftfase bewust zijn geworden van zijn pijn, zelfhaat, agressie en egoïsme. Als de rat symbool staat voor het kwaad, dan moest de jonge Michael in Kreeft leren omgaan met de duistere kant in hemzelf.

Kreeft bakent de identiteit af. Veel mensen identificeren zich met

hun geslacht, afkomst, sociale omgeving, hun beroep etc. Michael identificeerde zich met drie figuren: het eeuwige kind Peter Pan, het ‘monster’ Joseph Merrick en de Messias Jezus Christus. In de Kreeftfase sluimerde de identificatie met Peter Pan maar tegenwoordig geldt Jackson als een schoolvoorbeeld voor het syndroom van Peter Pan. Mannen met dit syndroom gedragen zich puberaal, onvolwassen en narcistisch en zijn bang om zich te binden. De identificatie met Joseph Merrick (1862-1890) is bijzonder omdat Michael er geenszins als een monster uitzag, maar hij voelde zich wel als Joseph: misvormd, onbegrepen en verworpen. Michael bezocht twee keer het museum in Londen waar de botten liggen van Joseph Merrick. Bij tijd en wijle voelde Michael zich een monster. Michael haatte zijn imago van een lief en verlegen jochie. Dit zette hij recht in de video van de megahit Thriller waarin Michael transformeert van man in weerwolf, van man in zombie en weer terug naar een man. Michael laat zich in de clip zien als een weerzinwekkend monster in een mooie verpakking. Het gevoel van ‘er niet bij horen’ sloeg naar binnen in een gespletenheid van zelfhaat en zelfverheerlijking. Naast de identificatie met Peter Pan en het monster, zag Jackson zichzelf als de Verlosser. Michaels gevoel dat hij uiverkorren was, werd versterkt door een heuse michaeljacksoncultus bij de Jehova’s getuigen. Michael is mogelijk verwekt in het jaar 1957 en dat jaar was voor Jehova’s getuigen, die een obsessie met getallen hebben, een belangrijk jaar voor de naderde Apocalyps. De getuigen gingen suggereren en later openlijk beweren dat Michael in werkelijkheid de aartsengel Michaël is: de verkondiger van de wederkomst van Christus. Mede door deze persoonsverheerlijking ontwikkelde Michael een messiascomplex. In 1985 liet Jackson een schilderij maken voor boven zijn bed waarop hij – naar voorbeeld van Het Laatste Avondmaal van Leonardo da Vinci – in het midden afgebeeld staat als Jezus met naast hem onder meer Abraham Lincoln, Albert Einstein, Walt Disney, Charlie Chaplin en Elvis Presley als zijn apostelen. Eén ding is zeker: Jackson is niet gestorven aan een overdosis bescheidenheid.

De drie identificaties passen volgens psychologen bij de narcistische

persoonlijkheidsstoornis. Een narcist heeft aan de ene kant een opgeblazen gevoel van zelfzucht en een behoefte aan bewondering, en aan de andere kant is er sprake van een extreem gevoel van minderwaardigheid en onzekerheid. Mensen met een narcistische persoonlijkheidsstoornis hebben bewondering en aandacht nodig om zichzelf de moeite waard te vinden. Veel mensen met narcisme vinden bovendien dat ze er recht op hebben. Daarin speelt mee dat ze het idee hebben dat ze door hun uitzonderlijkheid bepaalde privileges verdienen die anderen niet hebben. Iemand met een narcistische persoonlijkheidsstoornis voelt zich meestal verheven boven anderen en sommige van hen zullen een ander moeiteloos ‘gebruiken’ wanneer zij hier zelf beter van kunnen worden. Kenmerkend voor narcistisch gedrag is een obsessie met het eigen uiterlijk of de eigen persoonlijkheid, een overdadige zelfbewondering, egoïsme, drang tot overheersing, een niet-realistische ambitie en een gebrek aan empathie. Narcistisch gedrag is vaak lastig te herkennen.

Maar kon de aartsengel Michaël zwart zijn? Hoewel Michael zei dat hij trots was op zijn raciale afkomst, blijkt uit alles een voorkeur voor een blanke huidskleur. Op schilderijen liet Michael zich portretteren als blanke terwijl hij ook opdracht had kunnen geven om zijn huid donkerder af te beelden. De jongens met wie hij omging en die hij uitnodigde op Neverland waren allen blank en veelal blond. En de twee vrouwen met wie hij trouwde waren blank evenals zijn kinderen. In bijna alles kiest Michael voor de stijl van de blanken en niet voor de culturele uitingen van Afro-Amerikanen. Kreeft bezielde Michael met de wens om blank te zijn, met sluike haar, met een blanke huid en een smalle neus. In een nieuwe gedaante hoopte hij afstand te kunnen nemen van zijn ellendige jeugd en zich te richten op zijn verheven taak als de boodschapper van Jehova.

In Kreeft ga je als jongvolwassene op zoek naar je plaats in de maatschappij. Michael ging los van zijn broers alleen in de harde wereld van de showbizz werken aan zijn solocarrière. Hij wilde loskomen van zijn afkomst, van zijn broers en zijn pa, met als doel om dé entertainer van de wereld te worden. Wat betreft de vormen was hij nog zoekende.

Hij keek de kunst af van zijn helden waaronder Jackie Wilson, Little Richard, James Brown, Sammy Davis Jr., Fred Astaire, Gene Kelly en Charlie Chaplin. Hij bestudeerde hun bewegingen, hun mimiek, hun vakmanschap. Voor zijn rol voor de vogelverschrikker in de musicalfilm *The Wiz* bracht hij uren door met het kijken naar video's van gazellen, cheeta's en panthers om de aangeboren gracie van hun bewegingen te imiteren. Michael deed alles om de beste te worden in de rollen die hij zou creëren.

De tegenstrijdigheden van zijn karakter zijn in deze fase de bron van zijn creativiteit. Met alles wat Michael had meegemaakt heeft hij op zijn negentiende de wijsheid van een man van in de zestig en het enthousiasme van een kind. Hij is een oprecht verlegen en knappe jongen die zijn verbazingwekkende intelligentie verbergt achter geïchiel en een halve glimlach maar onder dat uiterlijk van verlegenheid bevindt zich een kunstenaar die vurig naar perfectie streeft en ernaar verlangt de beste te worden.

Toen Michael voor een rol in de musicalfilm *The Wiz* werd gevraagd bood dat een mooie kans om nieuwe paden te verkennen. *The Wiz* uit 1978 is een moderne remake van de film *The Wizard of Oz* uit 1939.

Commercieel flopte *The Wiz* en critici vonden de acteerpresetaties onder de maat, de personages kwamen niet goed uit de verf en Diana Ross werd te oud bevonden voor haar rol van Dorothy. Hoewel de critici lof hadden voor Michael Jackson in zijn rol als de vogelverschrikker, was de tegenvallende musical-film voor Michael een *wake up call*. Voor de volledige Afro-Amerikaans rolbezetting liep het publiek blijkbaar niet warm en de zogenaamde ontdekker van de Jacksons was 'te oud'. Huidskleur en leeftijd deden ertoe.

Bij de overgang van Kreeft naar Leeuw werd Michael volwassen. Deze overgang wordt in 1979 gemarkeerd door zijn eerste neuscorrectie. Zijn vader had hem vaak beledigd als *big nose* en dat moest hij rechtzetten. Hij beweerde dat hij een neusoperatie had ondergaan nadat hij zijn neus had gebroken tijdens een dansrepetitie. Dat was waarschijnlijk een leugen omdat hij zich schaamde voor zijn echte motief. Michael was niet tevreden met de eerste correctie en door de drang om zijn verleden uit te wissen veranderde hij zijn uiterlijk (onbedoeld) in een vogelverschrikker.

Als 19-jarige (links) verafschuwt Michael zijn uiterlijk, zoals hij zich jaren later herinnerde: 'Ik had zo erg veel puistjes dat ik er vroeger zo verlegen van werd. Ik huilde elke dag.' Rechts: een meer zelfverzekerde 20-jarige Jackson met zijn gecorrigeerde neus.

Detail van *Field of Dreams* van David Nordahl. Michael loopt samen met de kinderen van alle rassen naar een land van melk en honing.

1988-1992 Weegschaal: Moonwalker

“Change is inevitable.”

Na het ijverige werk van *Maagd* komt in *Weegschaal* de oogsttijd. Begin jaren negentig was MJ op het toppunt van zijn roem en waarschijnlijk was het Michaels gelukkigste tijd. De kindervriend ging zich inzetten voor een betere wereld en in 1992 richtte hij zijn *Heal the World Foundation* op. Vele miljoenen dollars storte hij in het liefdadigheidsfonds om wereldwijd de levens van kinderen te verbeteren. In hetzelfde jaar publiceerde de weldoener *Dancing the Dream*: een verzameling van verhalen en gedichten geschreven door Michael Jackson, idealistisch en doordrongen van het feit dat de mens vrij is, zijn dromen moet volgen en kinderen moet liefhebben. Een jaar later zou Jackson beschuldigd worden van pedofilie, waardoor zijn goede daden een vreemde bij-smaak kregen. Het was meteen ook het einde van de voorzichtige openheid welke kenmerkend is voor de *Weegschaalfase*.

Nu Michael in Weegschaal halverwege zijn leven is, gaat hij de balans opmaken. Weegschaal overziet het verleden en zet een koers uit voor de toekomst: Past, Present and Future. Wat heb je bereikt en hoe wil je verder? Aan het einde van de Bad-tour verklaarde Jackson dat hij niet meer op tournee zou gaan omdat hij plannen had om over te stappen op het maken van films. Afgezien van rollen in *Miss Cast Away and the Island Girls* (2004), *Michael Jackson's Ghosts* (1996) en een cameo in *Men in Black II*, zou de popster niet gaan schitteren op het witte doek. Muzikaal kwam Michael voor een lastig dilemma te staan.

Moest hij doorgaan van Quincy of zijn koers verleggen? De veilige route volgen of een risico nemen? Michael nam een rigoureuus besluit en beëindigde de samenwerking met Jones, en ontsloeg zijn manager Frank Dileo en zijn advocaat John Branca die hem had geholpen met het verkrijgen van de Beatles-rechten. Deze drie mannen waren te bazig (Leeuw) voor Michael; in zijn Weegschaaltijdperk had Michael meer behoefte aan gelijkwaardige samenwerkingsverbanden. Geen losse contacten zoals de puberale Tweelingen dat doet, maar een evenwichtig partnerschap.

Michael dacht nog steeds in de grootsheid van Leeuw. In Michaels ogen vielen de verkoopcijfers van Bad tegen en hij wilde Thriller overtreffen. In 1991 tekende de popster een contract bij Sony Music, sinds 1987 eigenaar van Epic Records. Met het grootste platencontract ooit zou Michael voor Sony tien (!) platen gaan produceren. Sony dacht de jackpot te hebben binnengesleept, maar de drie albums die Michael nog zou maken waren steeds slappere aftreksels van Thriller en Bad.

Om relevant voor jongeren te blijven koos Michael voor een nieuw geluid. Inmiddels waren rap en hiphop populair geworden met artiesten als N.W.A., Public Enemy, Vanilla Ice. Janet Jackson maakte in 1989 met haar album *Rhythm Nation 1814* een klapper. Het afwisselende 'concept album' met teksten over de problematiek in de wereld is een mix van R&B, dance en het nieuwe muziekgenre swingbeat; een vorm van R&B met een hiphop-beat. Zoiets wilde Michael ook en voor zijn nieuwe koers ging hij in zee met de 23-jarige Teddy Riley die 7 van de

14 nummers van het album *Dangerous* produceerde in het swingbeat-genre.

Wanneer het album *Dangerous* eind 1991 verschijnt klinkt het fris en eigentijds maar het mist de volle rijkdom van Jacksons eerdere albums. Michaels stem krijgt niet de diepte die Jones eraan gaf. *Dangerous* klinkt wat saaier, soms zelfs eentonig. Monotone beats worden niet onderbroken door gitaarriffs of trompetten. *Dangerous* was niet een gevaarlijk muzikaal experiment (niets voor Weegschaal) maar een prima evenwichtig album zonder uitschieters.

Zoals verwacht belandde *Dangerous* op nummer één en werd het in veel landen het snelst verkopende album ooit. De hits waren *Remember The Time*, *Jam*, *Heal The World*, *Who Is It*, *Give In To Me*, *Will You Be There* en *In The Closet*. De enige grote hit van *Dangerous* was *Black Or White* (productie van Jackson en Bill Bottrell, bekend van *Electric Light Orchestra*). Toen *Dangerous* in 1992 door het album *Nevermind* van Nirvana van de eerste plaats werd gestoten was dit muzikaal gezien het begin van het einde.

Begin 1993 was er nog geen vuiltje aan de lucht. Op 25 januari 1993 wint Michael Jackson twee Grammys bij de American Music Awards voor zijn album *Dangerous* en werd hij bekroond met de International Artist Award. Bij zijn toespraak (zie pagina 21) blikt hij openhartig terug op zijn jeugd. Vervolgens gooit Michael alles uit de kast om de verkoopcijfers op te krikken. Op 31 januari gaf Michael tijdens de pauze van de Super Bowl een wervelende show. De pauze van de wedstrijd werd altijd gevuld met fanfares en dansmariekes. Michaels pauzeshow werd voor het eerst beter bekeken dan de wedstrijd zelf en zette als een gamechanger een trend voor Super Bowl halftime show. De tweede verkoopstunt was op 10 februari: hét spraakmakende interview met Oprah Winfrey – een van de best bekeken televisieprogramma in de Amerikaanse geschiedenis. In juni 1993 begon Michael aan zijn tweede wereldtournee welke meer dan 140 miljoen dollar opbracht en werd bijgewoond door meer dan 4 miljoen mensen. Alle 69 concerten

1992-1997 Schorpioen: breakdown

“I believe I’m one of the loneliest people in the world.”

Eén van de gasten op Neverland was de 13-jarige jongen Jordan Chandler. In augustus 1993 beschuldigde Jordans vader dat Michael ‘Jordy’ seksueel had misbruikt met o.a. masturbatie en orale seks. Voor Michael stortte zijn leven in elkaar. Zijn reputatie lag aan diggelen. Het grootste taboe (Schorpioen) was schaamteloos wereldnieuws. Radio-stations draaiden zijn nummers niet meer. Vanwege een inzinking moest hij concerten van de Dangerous-toer afgelasten. Michael ontkende categorisch de aantijgingen, maar op aandringen van zijn adviseurs kocht hij voor 22 miljoen dollar de beschuldiging af, wat velen beschouwden als een schuldbekentenis. Alles wat hij had opgebouwd – zijn naam, faam en rijkdom – stonden op het spel.

De balans van Weegschaal sloeg door: in de beeldvorming werd de kindervriend een pedofiel. Velen verloren hun interesse in de popster. De fans die overbleven waren alle buitenbeentjes voor wie MJ een rolmodel was; een geniale zanger, danser en componist met een uiterst sensitieve ziel, nederig, gul en begaan met de wereld. Zij konden niet geloven dat hun zachtaardige held tot zoiets in staat was. Ineens moesten zij zich gaan verdedigen voor het gedrag van hun idool.

Als er seksueel contact is geweest, is het de vraag of intiem contact tussen een 13-jarige en een volwassene altijd schadelijk zou zijn voor het ‘slachtoffer’. Jordan publiceerde later een boek over zijn logeerpertijtjes bij Neverland. Hierin schreef hij dat hij sliep met Michael Jackson en dat vond hij natuurlijk supercool. Ook was hij intiem met Michael. De toon is vrij onschuldig. Het waren vooral de ouders van de jongen geweest die er een hetze van maakten en die een kans zagen om er een financieel slaatje uit te slaan. Maar de beschuldiging alleen al was voor velen een rode lijn.

Op dit punt verloor Jackson de controle over de media. Tot 1993 versterkten de media zijn sterrenstatus. Ook onzinnige aandacht was goede promotie. Bijvoorbeeld de onware geruchten dat hij sliep in een

zuurstofkamer en dat hij de botten van The Elephant Man had willen kopen. De roddels verwerkte hij op een ludieke manier in zijn nummers en videoclips. Met de pedofiliezaak verkrampde hij. Hij begreep niet wat er mis was met zijn gedrag en raakte verbitterd, vooral door de (roddel)media die hem als een gevaarlijke freak afschilderde. Steeds meer ging Jackson zich letterlijk verschuilen voor het publiek met mondklappers, zonnebrillen en pruiken. In videoclips liet hij zich niet in close-ups filmen of verschuilt hij zich onder de schaduw van een gleufhoed. De media werd zijn vijand.

De spraakmakende aanklacht had ook financiële gevolgen. De advocaten en afkopsom kostten een fortuin en voor zijn sponsors Pepsi en LA Gear was de maat vol; zijn contracten werden verbroken. Michael was in 1995 genooddaakt om een deel van de rechten van de Beatles te verkopen aan Sony. Ook sloot hij een lening af bij de platenmaatschappij, hetgeen typisch is voor de parasiterende Schorpioen. Deze lening moest hij voor 31 mei 2008 afbetalen, anders zou hij het resterende deel van de muziekrechten ook aan Sony moeten verkopen.

Michael Jackson met zijn vrouw Lisa Presley

Schorpioen is de tijd van de identiteitscrisis. Wie ben je echt? Wat wil je nog bereiken in het leven en wat moet je daar voor opofferen? Schorpioen moet de rotte kern vinden en vernietigen om te kunnen transformeren. Deze (laatste) kans op regeneratie pakt Michael niet met beide handen aan. Op dit punt was MJ te beschadigd en te machtig en dat zou leiden tot zijn ondergang.

De beschuldiging en de gevolgen van de rechtszaak ruïneerden Michaels leven. Voor zijn zelfbeeld was Michael afhankelijk van de liefde van zijn publiek. Zijn roem – zijn bedwelming – kalfde af wat hij ging compenseren met meer verdovende middelen. Emotioneel stortte hij in elkaar. Hartsvriendin Elizabeth Taylor kreeg hem zover om naar een afkickkliniek te gaan. Zijn redder was Lisa Presley die in haar tumultueuze leven ook kampte met verslavingsproblemen. De King op Pop en de dochter van de King of rock-‘n-roll vonden elkaar en konden elkaar troost bieden. Lisa zag veel parallellen tussen de levens van Jackson en haar vader Elvis. Michael vroeg haar vaak naar de details van Elvis’ dood omdat hij voelde dat hij op ‘dezelfde manier zou eindigen’. Lisa geloofde in de onschuld van Michael. Ze viel voor hem en wilde hem redden (Schorpioen). Ze probeerde Jackson over te halen om de aantijgingen buiten de rechtbank te schikken en naar een afkickkliniek te gaan om te herstellen. Michael volgde haar raad op. Lisa wordt Michaels nieuwe verslaving en wordt afhankelijk van haar. Wanneer hij eind 1993 clean is, koos hij voor de vlucht naar voren en vroeg hij haar over de telefoon ten huwelijk. Critici beschouwden het huwelijk als een pr-stunt om Michaels geschonden imago over zijn vermeende pedofilie op te poetsen en om de geruchten over zijn homoseksualiteit te smoren. Sommige beweerden dat Michael op deze manier de muziekrechten van Elvis probeerde te bemachtigen. De critici vonden hun gelijk toen achttien maanden later het huwelijk in 1996 strandde.

Lisa functioneerde voor een tijdje als Michaels vervangende drugs. Met het huwelijk kon hij zijn reputatie schoonwassen. Als getrouwd man was Michael immers een volwassen hetero. Uit deze halfbakken schorpionische transformatie haalt Michael de energie om een nieuw